

(א) ו"ל באחד, (ב) לפנינו הגירסא שם, רבי יוסי וריש לקיש, (ג) [ג"א שנותן בעין יפה],

הגהות הב"ח

(ה) רשב"ם ד"ה וחולה וכו'
ממקום שכלין: (ז) תוספות
ד"ה מתקיף וכו' ונראה לר"ת
דלרב זניד: (ג) בא"ד
שנקללו שהם מרובין:

מוסף תוספות

א. ואי נמי בצרן דנקט
לברכותא נקטיה, דאפי
בצרן הוה ושגגין ביד
שליח מן הבית והביא דע
וירושלם ואח"כ לקחן
בעל הבית והביא לעזרה
אני קורא מפני שחלקיה
שלקחן השליח מן הבית
עיקר ואלא הבעירה. ש"ס.
ג. [אבל] כשבער הוא
היה צריך השליח וכו' וכל
הדגיות הכתוב שנתה
ההכללה להקטירה בזה
אחד ממש ולא מקצתה
ע"י שליח ואפי"כ שהוא
כמותו. ש"ס. ג. והלא
צריך הוא לומר הנה
הבאיתו ולא הבית הוא.
ימנ"ץ. T. ואם באת
לדחות וכו' לא קדמי א
מתו אין לו קרקע, כגון
שנתו וחת חמש שנים,
אל מצית למימר הכי,
שאם בפי' התנה עמו שאם
מת או ייבש עד חמש
שנים, ישע אחר במקומו,
א"כ הוא מכליל לתא,
ההפך צריך וכו'.

נחמן יקוץ. ממתניתין דקתני היואל מן הגזע שלו לא שיניחון ויגדל אלף הרי הוא שלו על מנת לקרץ ולשרוף: **נקטינן.** מרבותיו דקל אין לו גזע. לקמיה מפרש: אין לו. היואל מן הגזע בצעל הדקל דכיון דלחפור ולשרש קאי כשיבש האילן דהא לא קנה דקרקע: **אסחי מסה דעפיה.** צעל הדקל מן העשר ללאת מן הגזע דסבור הוא שמא יבש הדקל מהרה ולא יוציא גזע דלא דמי לשרא אינלות שאם יבשו בראשן קוואץ למטה וזחורין ויגדילין שהרי גזמן מחליף דתניא לעיל (דף פ: ב) אבל דקל מאחר שיבש אין לו תקנה דתניא לעיל [שם] בדקלים ובאריזים חופר ומשרש הלכך מייאש מן היואל מן הגזע ולא נתכוין לקנותו: **והא הקונו שני אינלות.** דמתניא בכל אינלות מיירי ואפילו בדקלים ואע"ג דלחפור ולשרש קיימי כשימותו דהא אין לו דקרקע אפי' הכי קתני מתני' דיש לו גזע: **אלא אמר רב פפא.** לא תימלי טעמא דלאסוח דעתא בחפור ומשרש אלף אין לו גזע לבעל הדקל דקדאמתר ולא מוטעמין: **אלא לפי שדך.** דרך. דקל להוציא מן הגזע כלום אלף מלמעלה בראשן גדילים כל ענפיו והלכך עולין לו בחבל דלאמרן בהמוכר את הבית (לעיל דף סט: ב) ומשום הכי הסיח דעמו ואפי' אי מיקרין היואל מן הגזע הרי הוא של צעל הקרקע ומתני' באינלות הרגילין להוציא גזע מיירי ולא בדקל הואיל ולא שכיח להוציא גזע דכל מילתא דלא מסיק לוקח דעתיה לא קני: **ולרב זבדי.** דסבירא ליה דמוציא גזע: **קשיא מסני.** דבכל אינלות המוציאין גזע מייירי: **דזין גזע להמש שני.** שאף אם ימות יטע אחר במקומו והלכך כיון דמשעבדא ליה ארעא לזמן קלוז לא מסח דעתיה מן הגזע אבל היכא דזין סתמא שאפילו אם ימות לקוח יום או יומים לעקור ולשרש קאי התם ודאי מסח דעתיה: **ספספין.** תחת עיקר האילנות והנופות: **וביעין.** קרקע מגולה שבין נופות אילן זה לנופות אילן זה: **והואל נהן.** סביב האילנות (ה) מקום שכלין נופותיהן ולחזן כמלוא

ומתני' לא קשיא דהא משני ליה דדוצין ניה לה' שנים וצתח חס
הפירושים דכיון ללוקח מסתלק מן האילנות לאחר ה' שנים ה'
אפי' ענפים שבאין אין יכול לקח כדאמרינן בהמקבל (ב"מ קט.)
שקמה אין לו שבה שקמה יש לו ורצא אמר אפי' שבה שקמה
לא היה קוצץ היה לוקח פירות הגדילים ביוצא מן הגזע ולכך נ'
הפירות ור"י נראה דסלקא דעמיה דרב פפא דרב צידה ה"ק דלוי'
וקוצין אורזו שוב אין מחליף גזעו דסבור הוא שלא יעלה כלום
ויחליפו גזע לא מסח דעמיה ומשום הכי פריך ליה רב פפא מ'
אילנות כשמתביישין בראשן ואע"ג דגזעו מחליף אין מועיל לו כ'
אילנות לפיכך יבא אן נקצין אין לו קרקע שממע נקצין אע"פ שלא
לשרש ולחפור כשייבש בראשו כמו זה ולבסוף מסיק רב צידה מת'
בחייו לפיכך לא מסח דעמיה והשתא רב צידה דנקט דקל לאו'
דפעמים יש להם גזע כשמוכרו לה' שנים לקצין כדי להחליף א'
גזעו מחליף ומיהו קשה לפי' זה דבשנה ג' אמאי קמני דאס'

עד שתהא לקיחה והבאה ⁶ כבאחו והא ליכא
א"ל רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי מכדי
פסוקי גינהו ליקרי א"ל משום דמחזי כשיקרא
בב משרשיא בריה דרב חייא אמר דלמא
אתי לאפקועינהו מתרומה ומעשר: הגדילו
לא ישפה כו': היכי דמי מן הגזע והיכי דמי
מן השרשין א"ר יוחנן כ"ל שרואה פני חמה
וזהו מן הגזע ושאינו רואה פני חמה זהו מן
השרשין וליחוש דלמא מסקא ארעא
שירטון וא"ל תלתא זבינת לי ואית לי ארעא
אלא אמר רב נחמן יקוץ וכן אמר רבי יוחנן
יקוץ אמר רב נחמן נקיטין דקל אין לו גזע
סבר רב זביד למימר אין לו גזע לבעל דקל
דכיון דלמחפר ולשרש קאי אסוחי מסח
דעתיה מתקיף לה רב פפא והא קונה שני
אילנות דלמחפר ולמשרש קיימי וקתני דיש
לו גזע אלא אמר רב פפא אין לו גזע לבעל
דקל לפי שאין מוציא גזע ולרב זביד קשיא
מתניתין דובין לחמש שנין: קנה שלשה קנה
קרקע: וכמה א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן
י"הרי זה קנה תחתיהן וביניהן וחוצה להן
כמלוא

בדרך מביא ואינו קורא. תימה הא נראו לקריאה ונדחו והוא ל
למימר יקצו כדאי"ר זילא צפרק צתרא דמכות (דף יח: וס) הפריש
ציבורים לפני החג ועבר עליהם החג יקצו משום דקודם החג הוא
חזו לקריאה ואחר החג מו לא חזו וחשיב להו מטעם זה התם אין
ראויס דבילה דבילה מעכצת צתה
ומיךר רבינו חיים דלכא איירי בגון
שהיז דעתו מתחלה כשצטרך לשגן
ציד אחר דלז יכול לשגן ציד אחר
כאליו לא נראו לקריאה מעולם
דמכות צירושלמי ציבורים (פ"א)
דגרים התם ר' יוחנן וריש לקיש צ צס
רבי ארשעיא אומרים שלקטן לשלחן
ציד אחר אלל אס לקטן להציץ הוא
לא ישלחנו ציד אחר דכל הציבורים
שנראו להיתר קריאה אין נתרין אלל
בקריאה וקאמר צתה הכי מתניתי
פליגא הפריש ציבוריו ומכר שדהו
מציא ואינו קורא קיימונה שנתן
דעתו למכור משעה ראשונה והא
דתיניא יבש אינן או נקצן מציא
ואינו קורא כשיבש משעה ראשונה
ולפי זה הפריש ציבורים לפני החג
על מנת להציץ לאחר החג לא יקצו
אלל אחר החג מציא ואינו קורא
ומה שפירש הקונטרס דצירה היא
הלקיחה אין נראה לרבינו תס דלקיחה
לא משמע צירה אלל לקיחה ממוך
הצית ועוד דלא קתני או מת שליח
אלל ומת מצמיח דמת הוא לקיחה
והבאה בשמימי ועוד דלכי הוא ליה
למיתני צצרון ושגרון ציד שליח או צצרון
כמלוא

שליח והולכיך הוא אלא נראה לר"ם דלקיחה שיהא ממון הדין
הוא לקיחה וצנצן אורחא דמילתא נקט שהוא רגיל לנקט
מה א (שנראה צנינו) ולא שליח משום דציבורים אין להם שיעור א
עד שתהא לקיחה והבאה באחד. פ"ה דצנצן שליח והצינן
לירושלם קורין בעלים דשלומו של אדם כמותו ויכול לקרות הנה
הבאתי וגו' וכן נראה שיקראו בעלים ד כממשמע בירושלמי:
מתקיה דהי רב פפא קונה שני אילנות דלחפור ויארשי
קיימי ב' פ' הקונטרס דפריך משום דמיתניין לא
מפלגא ומיירי אפילו בדקל ומימה דאם כן מאי משני רב פפא לדרייה
נמי תקשי ומה שמירך בקונטרס זהו דוחק ועוד דמפרש דמוצין
ליה לחמש שנים שאם ימות תוך כך יטע אחר במקומו הא קתני
ואם מתו אין לו קרקע היינו שלא יטע אחר במקומו ד לא לזיוע
מחמיו קאמר קתני לו קרקע כשמתו פשיטא דלא אפי' בעודן
האילנות חיות דלא קנה קרקע ונראה לרצינו תם א דרב צביד
נקט דקל כול דדמי ליה כגון ארזים ושאר אילנות כעבר נקצאו
פסע אחת דמו אי יבשי אין גוען מחליף והשמה פריך ליה רב פפא
שפיר דמסתמא מתני' איירי בריבז אילנות דקלים ארזים ושאר
אילנות שנקצאו א מרובין משאר אילנות שלא נקצאו ומשני דמתני'
איירי דצינן ליה לחמש שנים ומסתמא לפי שהן נטועות ואין דרכן
למות בה' שנים איירי ולא אסח דעמיה ומיחו אס ממו תוך ה'
שנים לא יטע אחרים במקומן ובג' אילנות דקנה קרקע יטע אחרים
במקומן עוד מפרש ר"ם לפי שיטת ר"ח דלא גרס במילתיה דרב
צביד אין לו גוע לבעל הדקל אלא סבר רב צביד לנימיר דאין לו גוע
לזמר אין לו דין גוע דנימא העולה משרשים לבעל הקרקע אלא
הכל לבעל הדקל ואפי' העולה מן השרשים כיון דלחפור ולשרש
קיימי דכשיבש האילן יקח בעל האילן את השרשין ויחפור וישרש
את הכל אסוחי אסח דעמיה בעל הקרקע ואלאו דוקא נקט דקל דהוא
הדין שאר אילנות ו היינו טעומא דל"כ אמאי קאמר רב נחמן דקל
אס דהרי למוכר דלא קיימי השמה לחפור ולשרש ו ואין להקשות לכל
א ליה העולה מן הגוע שהיא שלו לקוח כדאמר רב נחמן לקוח הא
מקבל שדה מחבירו לשנים מועטות אין לו קורות שקמה ואמר אביי
פ' ענפים שגדלו אחר אקבל שדהו וזכתי כרעא דשני תא דאס
אין לקוח משום דהייש אלא תלת זכתי וכן ליה הוה של לזוקא חסא
אין לו גוע לבעל הדקל דאסוחי אסח דעמיה לפי שכשמיביש בראשו
וע קודם שימיבישו אבל שאר אילנות שיכול לקצוץ כשימיבישו בראשן
אין דקנה ב' אילנות יש לו גוע והא קיימי לחפור ולשרש אפי' שאר
אין יכול לקצוץ כדי להחליף גוע דמוכח לקמן (דף פא.) דתניא גבי שני
אין ורחוי להחליף גוע וא"כ מה לי דקל מה לי שאר אילנות כך זה עומד
וצנה לה' שנים שאם יבש בתוך ה' יקצאו להחליף גועו ומכר לו האילן
דהוא הדין שאר אילנות אלא משום דשאר אילנות לא פסיקא ליה
ל דקל לא שייך למכרו לה' שנים כדי לקצוץ כדי להחליף גועו דאין
א לו קרקע ויטע אחר במקומו כיון דמתני' איירי דצינן לה' שנים

ז' א מ"י פכ"ד מהל'
 מכירה הל' ז סמג עשין
 פנ טוש"ע ח"מ סי' רטז
 סעיף י:
 ז' ב מ"י שם טוש"ע שם
 ס"ט:
 ז' ג מ"י שם טוש"ע שם
 סעיף י:
 ז' ד מ"י שם הל' א ז
 טוש"ע שם סעיף ו:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

(א) נראה ד"ל למעלה מן
הגזע והקלח: וא"ל תלחא
בינת לי. כלומר לאחר שיגדילו
ומחזו וכו'.

יין יכול לקטוף כדי להחליף גזע כדמוכח לקמן (דף פג.) דתניא גבי שני יינן ורחוי להחליף גזע וא"כ מה לי דקל מה לי שאר חילנות כך זה עומד וזנה לה' שנים שאם יבש צמור ה' יחלפו להחליף גזעו ומכר לו האילן